

ДОСЛІДЖЕННЯ ОСНОВНИХ ПРИНЦИПІВ РЕКОНСТРУКЦІ І ЗАСОБІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ВІДКРИТОГО ПРОСТОРУ В ЖИТЛОВІЙ ЗАБУДОВІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

При існуючих темпах збільшення міського населення ефективність і якість житлового будівництва стають найважливішими показниками рівня життя населення зростаючих міст.

Ключові слова:

Комфортність перебування, відкритий простір, мікроклімат, сельбищна територія.

Abstract

At the current rate of urban population growth, the efficiency and quality of housing construction are becoming the most important indicators of the living standards of the population of growing cities.

Keywords:

Comfort of stay, open space microclimate, settlement territory.

Вступ

Будівництво великих житлових комплексів сприяє не лише вирішенню житлової проблеми забезпечення кожної сім'ї окремою упорядкованою квартирою. Важливим компонентом житлового комплексу є оточуючі забудову відкриті простори, які створюють в нових районах сприятливі гігієнічні умови проживання. Поряд з оздоровчою функцією, відкриті простори, також виконують роль свого роду "продовженням" житла: на озелених територіях розміщуються будівлі громадського призначення - дитячі сади, школи, заклади культурно-побутового обслуговування, а також ігрові майданчики та спортивні споруди, зупинки громадського транспорту, стоянки автомобілів.

Актуальність досліджень в цьому напрямку обумовлюється також причинами внутрішнього характеру, зокрема, нераціональним використанням територій в середині житлових районів, які випливають з невідповідності фактичного функціонування відкритого простору його запланованому використанню.

Основна частина

Значна частка території, що відводиться під озеленення не завжди забезпечує оптимальний для житлового середовища біокліматичний режим, оскільки частина територій, які відводяться з технологічних причин виявляється непридатною для нормального росту зелені. Це призводить до утворення ділянок з відкритою поверхнею ґрунту, що є влітку - джерелом пилу і бруду, а взимку найбільш продуваемими місцями. Надмірне розростання зелених насаджень виключає інсоляцію поверхні землі і призводить до зникнення на ній рослинного покриву, а в кінцевому підсумку - також до утворення джерел пилу і вогкості. Нижче планованої виявляється ефективність відкритого простору і в виконанні функції внутрішньоквартальної рекреаційної зони. Частина спеціально відведених для ігор і відпочинку територій використовується населенням під пішохідні транзитні шляхи, для тимчасового зберігання автомобілів (число яких непередбачено зростає), під підсобні території для господарських потреб установ обслуговування районного і міського рівнів. Часто не відповідає дійсному результату передбачуваний проектом естетичний вплив відкритих просторів. Обширні неосвоєні фрагменти "природного середовища" - пустирі, зарослі - знижують естетичні властивості житлової забудови.

Психологічний дискомфорт середовища нових районів загострюється складністю просторової орієнтації, спричиненої безликістю відкритих просторів, а також роз'єднаністю і дизгармонійністю окремих різнохарактерних фрагментів забудови. Більш того, запрограмована композиція відкритих просторів часто дезорієнтує пішоходів, оскільки вже не відповідає багато в чому і ускладнилася під натиском динамічного розвитку міста.

Нерозвиненість теоретичних уявлень про реальну складність процесу функціонування відкритого простору в житловій забудові та, як наслідок, невідповідність застосовуваних однакових прийомів організації відкритого простору множинності реальних ситуацій виступає іншою, внутрішньою причиною розгортання дослідження в цій області.

Висновок

Таким чином, подальший розвиток теоретичних обґрунтувань організації відкритих просторів у житловій забудові обумовлюється необхідністю вирішення проблем, що виникають, з одного боку, на рівні міста - це інтенсифікація використання міських територій - і, з іншого боку, на рівні житлового комплексу - це підвищення експлуатаційних якостей вільних від забудови територій. Це вимагає комплексного вирішення проблеми підвищення ефективності використання території житлових районів, включаючи питання інтенсивності освоєння території, архітектурно-планувальної організації та благоустрою відкритих просторів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Машинский В.Л. Благоустройство и озеленение жилых районов. Рекомендации по проектированию и созданию зеленых насаждений / В.Л. Машинский, В.С. Теодоронский.- М.: МГУЛ, 1999. – 127 с.
2. Губіна М.В. Формування житлової забудови в містах / М.В. Губіна. – К., 1994. – 136 с.
3. Ключниченко Є.Є. Соціально-економічні основи планування та забудови міст / Є.Є. Ключниченко. – К.: НДПІ містобудування, 1999. – 348с.

Кузь В'ячеслав Андрійович — студент, Факультет будівництва, теплоенергетики та газопостачання, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Кучеренко Лілія Василівна – к.т.н доцент кафедри БМГА, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, liliya13liliya13@gmail.com

Kuz V. — student, Faculty for Civil Engineering, Thermal Power Engineering and Gas Supply, Vinnytsya national technical university, Vinnytsya city

Kucherenko Lilia – PhD Associate Professor of the Department of Urbanism and Architecture VNTU (Vinnytsa National Technical University, Vinnytsia, liliya13liliya13@gmail.com/